

24. DERS

70) ZULÜM 71) GIYBET 72) İFTİRA

- 70) ZULÜM:**
- Haksızlık, eziyet, işkence manalarına gelir.
 - Adalet mülkün temeli, zulüm, bu temele yerleştirilmiş bir dinamit; adalet, Hakk'ı ve halkı hoşnut etmenin en emin yolu, zulüm, bu yolda yürekleri hoplatacak bir gulyabâni; adalet hakkın sesi ve soluğu, zulüm bir nefsanîlik hırıltısı; adalet, dünya ve âhiretin biricik emniyet vesilesi, zulüm bir gadr ü cevr dumanı, sisi; adalet, ubûdiyet de dediğimiz hakikatin Kur'ân'daki adı, zulüm hakikî insanî değerlere karşı saygısızlığın bir unvanı; adalet evrensel barışın en sağlam köprüsü, zulüm insanî ufku kirleten bayağılığın en denîsi...
 - Zulüm bir tecavüz ve haksızlıktır. Çok defa kâinatın hukukundan, inanan insanların, hatta bütün fertlerin hukukuna kadar, zulüm ve tecavüz bahismevzuu olduğunda, Allah mazlumlar namına zalimlerden intikam alır ve onları iflah etmez. Bu konuda bir taraftan zâlimin zulmünün Arş'a kadar varması, orada cevap bulması ve Arş'ın Sahibinin şefkatini celbetmesi, diğer taraftan da zulüm gören kimselerin imtihanında olma durumları söz konusudur. Bu iki durumun çok iyi anlaşılması iktiza eder
 - Büyüklerimizin ortaya koydukları bir kaide: **الظُّلْمُ لَا يَدُومُ وَالْكَفْرُ يَدُومُ**
Yani: "Zulüm devam etmez, fakat küfür devam edebilir."
 - (Kendi Dünyamıza Doğru - Zulüm)**
(Prizma 8 / Çizgimizi Hecelerken - Zulmün Ömrü Azdır)
- 71) GIYBET:**
- Orada bulunmayan biri hakkında onun hoşuna gitmeyecek şeyler söyleyip ileri geri konuşma.
 - Gıybet büyük günahlardan biridir. Öyle ki Resûl-i Ekrem Efendimiz (sallallâhu aleyhi ve sellem) bir hadis-i şeriflerinde gıybet hakkında şöyle buyurur:
إِيَّاكُمْ وَالْغَيْبَةَ فَإِنَّ الْغَيْبَةَ أَشَدُّ مِنَ الزِّنَا، فَإِنَّ الرَّجُلَ قَدْ يَزْنِي وَيَتُوبُ فَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِ، وَإِنَّ صَاحِبَ الْغَيْبَةِ لَا يُغْفَرُ لَهُ حَتَّىٰ يَغْفِرَ لَهُ صَاحِبُهُ
"Gıybetten sakının! Çünkü gıybet zinadan daha şiddetlidir. Kişi zina eder, sonra tevbe ederse, Allah onun tevbesini kabul buyurur. Ancak gıybet eden, gıybet edilen affetmedikçe, mağfiret olunmaz."
 - Meseleye Üstad Hazretleri'nin yaklaşımı içinde bakılacak olursa, gıybetin öyle nevi vardır ki, o, zinadan daha büyüktür. Meselâ bir zümre-i salihînin veya belli bir cemaati temsil eden bir şahsın ya da helâllik alma imkânı kalmadığından dolayı vefat etmiş kimselerin gıybetini yapmak bu nevi gıybeteye girebilir.
 - (KT 11 / Yaşatma İdeali - Günahların En Münafığı Gıybet)**
- 72) İFTİRA:**
- Birine aslı olmayan bir suç yükleme manasına gelir.
 - Gıybet, yalan ve iftira birer kâfir fiilidir; fakat maalesef, bazı mü'minler de bu çirkin günahlara girebilmektedirler.
 - Münafıklar, Hz. Âişe Validemiz'e (radıyallâhu anhâ) iftirada bulunmuşlardı, evet o iffeti âyetle sabit anamıza en iğrenç iftirayı yapmışlardı ki, buna "İfk Hâdisesi" yani "iftira vak'ası" denir.
 - Kur'ân iffetli insanlara iftira atan müfterilere seksen değnek vurulmasını hükme bağlamıştır. Böyle bir hüküm ilk duyulduğunda, biraz ağır gibi mütalâa edilebilir. Halbuki bu hükmü bildiren ayet öyle bir atmosfer içinde nazil olmuştur ki, bu yönüyle onu duyanlar âdetâ teskin edilmiş olurlar. Bilindiği gibi, Abdullah İbn-i Übeyy İbn-i Selul'un başını çektiği bir grup münafık, Âişe Validemize (r.anha) iftira atmışlardı.

Böyle bir iftira, günlerce hem Efendimiz (sav)'in, hem Aişe Validemizin (r.anha), hem de onu uzaktan yakından tanıyan bütün Müslümanların ızdırap içinde kıvranmalarına sebep olmuştu. Bu hususta Aişe Validemiz (r.anha), o denli ızdırap içindeydi ki, ağlaya ağlaya âdetâ göz pınarları kurumuştur. Bu meş'um günlerde mescid hüzünlü, hane-i saadet hüzünlü ve Medine'de bu iftirayı duyan her hane hüzünlüydü. Ancak hiç kimse nasıl bir reaksiyon göstermesi gerektiğini de bilemiyordu. Bu da ayrıca inanan insanların elini-kolunu bağlayan ve onların hüzünlerine hüzün ekleyen ayrı bir sebepti. İşte bu atmosfer içinde birden Aişe Validemizi tebrie eden ayetler nazil oldu ve validemizin pak, nezih oluşu ayetlerle tescil edildi. Ardından da ona bu iftirayı atanların layık oldukları ceza bildirildi. İşte burada hem zamanlama, hem de kullanılan üslup o kadar birbiriyle irtibatlıdır ki, bu psikolojik hava içinde verilen ceza âdetâ alkışlanarak karşılanmış ve böyle bir ceza, o hüzünle kıvrananların yüreğine su serpmiştir. Esasen konuyla ilgili misalleri çoğaltmak ve ta başta arz ettiğimiz hususu, pek çok misalleriyle müşahhaslaştırmak mümkündür. Ancak biz sadece bir fikir vermesi bakımından, bu tek misalle iktifa edeceğiz.

(KT 5 / İkinci Yağmurları - Biri Mübalağa Diğeri İftira)

Aşağıdaki kelimeleri manalarına uygun bir şekilde birleştirin:

İftira	Biri hakkında onun hoşuna gitmeyecek şeyler söyleyip ileri geri konuşma
Zulüm	Birine aslı olmayan bir suç yükleme
Gıybet	Haksızlık, eziyet, işkence

Aşağıdaki boşlukları doldurunuz:

Evvel, bir tecavüz ve haksızlıktır. Çok defa kâinatın hukukundan, inanan insanların, hatta bütün fertlerin hukukuna kadar, ve tecavüz bahismevzuu olduğunda, Allah mazlumlar namına zalimlerden intikam alır ve onları iflah etmez. Bu konuda bir taraftan zâlimin zulmünün Arş'a kadar varması, orada cevap bulması ve Arş'ın Sahibinin şefkatini celbetmesi, diğer taraftan da gören kimselerin imtihanında olma durumları söz konusudur. Bu iki durumun çok iyi anlaşılması iktiza eder.

Kur'ân, etmeyi ölü eti yemeye benzettiği gibi, rüya tabircileri de rüyasında et yediğini gören bir insanın bu hâlini, gıybet olarak tevil ederler. Yani her ne eti olursa olsun rüyasında ağzına et alıp geveleyen bir insanın, birisini çekiştirmiş, onun etini çiğnemiş olduğu şeklinde tabir ederler.

Bilindiği gibi, "İfk, yani Hadisesi" adıyla tarihe geçen olayda münafıklar, İnsanlığın İftihar Tablosu (s.a.s)'nin pakdâmen eşi ve hepimizin anası Hz. Aişe (r.anhâ)'ye atmışlardı. Hz. Aişe ki, Ezvâc-ı Tâhirât (Rasûlüllah'ın tertemiz eşleri) arasında hususî yeri olan bir validemizdir. Çünkü o, erkek olarak ilk defa erkekler güzeli Efendimiz (s.a.s)'i tanımış, kadınlığın tam manâsıyla ne demek olduğunu idrak edeceği dönemde, kendisini Rasûlüllah'ın nezih hanesinde bulmuş ve orada sadece iffet ve namus soluklamıştı.